

Sygn. akt VI GC 373/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Walus-Rzasa

Protokolant: st.sekretarz sądowy Magdalena Kamuda

po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2014 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Spółki z o.o. w K.

przeciwko : (...) S.A. w R.

o zapłatę: 103.076,81 zł

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. w R. na rzecz powoda (...) Spółki z o.o. w K. kwotę 103.076,81 zł (sto trzy tysiące siedemdziesiąt sześć złotych 81/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 20 września 2013r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8.771,00 zł (osiem tysięcy siedemset siedemdziesiąt jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 3.600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI GC 373/13

UZASADNIENIE

Powód (...) Sp. z o.o. w K. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w R. kwoty 103.076,81 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu oraz kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że prowadzi działalność gospodarczą polegającą na sprzedaży hurtowej napojów, piwa oraz alkoholi, zaś pozwany prowadzi działalność gospodarczą w postaci prowadzenia m.in. sklepów spożywczych.

Powód sprzedał pozwanemu towar w postaci napojów, piwa oraz alkoholi na kwotę 91.217,40 zł, za które pozwany nie zapłacił. Sprzedaż została udokumentowana fakturami vat wystawionymi przez powoda, w których pozwany potwierdził podpisem i pieczęcią każdego ze sklepów ilość oraz rodzaj sprzedanych towarów, ich cenę, termin i sposób zapłaty oraz odbiór sprzedanego towaru. Do każdej faktury został dołączony dokument obrotu opakowaniami, na którym została potwierdzona przez powoda i pozwanego ilość i rodzaj zwracanych powodowi przez pozwanego opakowań zwrotnych (butelki, transportery na butelki) .

Pozwany podczas dostawy towarów nie zwrócił powodowi części opakowań zwrotnych, w wyniku czego powód wystawił pozwanemu faktury vat z tytułu sprzedaży pozwanemu niezwróconych opakowań. Wartość sprzedanych pozwanemu opakowań zwrotnych stanowiła kwotę 2.380,90 zł.

Powód skapitalizował odsetki od niezapłaconych faktur z tytułu sprzedanych towarów oraz opakowań na dzień poprzedzający wniesienie pozwu tj. do dnia 4 września 2013r., na łączną kwotę 9.478,51 zł.

Wartość przedmiotu sporu stanowi kwota z tytułu sprzedaży towarów tj. 91.217,40 zł, z tytułu sprzedanych opakowań na kwotę 2.380,90 zł oraz skapitalizowane odsetki w kwocie 9.478,51 zł.

W sprzeciwie od wydanego w sprawie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. Pozwany zarzucił, że powód uzasadniając roszczenie nie przedstawił dowodu na okoliczność złożenia zamówienia przez pozwanego na zakup konkretnych towarów handlowych, czy też umowy kupna - sprzedaży zawartej przez strony. Pozwany zarzucił, że powód nie wykazał faktu zamówienia przez pozwanego towarów handlowych i nie wynika to z treści faktur vat. Zarzucił, że faktura vat jest dokumentem prywatnym i nie może być wyłącznym dowodem na okoliczność zawarcia umowy przez strony, a także jej wykonania zgodnie z ustaleniami dokonany przez strony. Pozwany zarzucił, że faktura vat nie może być dowodem na okoliczność, że strony łączyła umowa określonej treści, jak i tego w jakim zakresie umowa ta została zrealizowana. W przypadku wystawienia faktury bez podstawy prawnej w postaci umowy nie powstaje obowiązek zapłaty wskazanej w niej kwoty. Wystawienie faktury ma bowiem charakter wykonawczy w stosunku do wcześniej zawartej umowy. Faktura nie jest więc dokumentem, który zobowiązywałby strony do świadczenia, nie jest samoistnym źródłem zobowiązania. Może potwierdzać jedynie jakiej treści umowę strony zawarły. Ponadto pozwany podniósł, że strona powodowa nie wykazała, iż pozwany nie zwrócił części opakowań zwrotnych. Z załączonych do faktur vat dokumentów obrotu opakowaniami wynika bowiem, że pozwana spółka zwracała opakowania zwrotne. Z dokumentów obrotu opakowaniami wynika jasno ilość oraz rodzaj zwracanych powodowi opakowań zwrotnych, co zostało również potwierdzone podpisem powoda.

W odpowiedzi na zarzuty pozwanego powód podniósł, że na podstawie załączonych do akt faktur wykazał, iż sprzedał pozwanemu towar objęty tymi fakturami. Na fakturach widnieją bowiem podpisy osób uprawnionych i pieczęć każdego ze sklepów, do którego towar został dostarczony. W fakturach wskazano rodzaj sprzedanych towarów, ich cenę, termin płatności oraz wykonanie zobowiązania przez powoda w postaci wydania towarów określonych w fakturach wraz z opakowaniami. Pozwany potwierdził również ilość oraz rodzaj zwracanych opakowań zwrotnych w trakcie dostawy sprzedanego towaru. Nie sposób więc przyjąć argumentacji pozwanego, że na podstawie faktur vat nie można ustalić, że strony łączyła umowa określonej treści i w jakim zakresie została zrealizowana. Faktury vat dołączone do pozwu potwierdzają jakiej treści umowa została zawarta (wraz z elementami przedmiotowo istotnymi) oraz wskazują na jej wykonanie przez powoda. Sprzeczne z zasadami logiki, doświadczenia życiowego oraz zwyczajem handlowym byłoby przyjęcie poglądu, że pozwany odbierał od powoda towar objęty każdą z faktur vat potwierdzając jego odbiór gdyby faktycznie towar ten nie został przez pozwanego wcześniej zamówiony w konkretnej ilości, cenie i asortymencie dla każdego ze sklepów. Pozwany nie zaprzeczył, że powód sprzedał i dostarczył mu określony towar, zaś w końcowej części sprzeciwu przyznał, że z dołączonych do faktur vat dokumentów obrotu opakowaniami wynika jasno ilość oraz rodzaj zwracanych przez pozwanego opakowań. Przyznał więc, że wraz z odbiorem sprzedanego towaru objętego fakturami vat zwracał powodowi opakowania zwrotne.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Towary sprzedawane firmie (...) S.A. w R. przez powoda były zamawiane przeważnie telefonicznie przez kierowniczkę poszczególnych sklepów należących do (...) SA w R.. Czasami zamówienia zbierał przedstawiciel handlowy powoda. Towar był wydawany na podstawie faktury vat i potwierdzenie dokonane na tej fakturze świadczyło o przyjęciu towaru do danego sklepu. Potwierdzenie przyjęcia towaru na fakturze następowało w miejscu pod nazwą sklepu przez złożenie podpisu przez osobę odbierającą towar. Przy każdej fakturze był również odnotowywany obrót opakowaniami. Potwierdzenie zwrotu opakowań było również dokonywane pod nazwą sklepu poprzez umieszczenie imienia i nazwiska osoby uprawnionej do przekazania opakowań i ich odbioru. Towar dostarczał kierowca strony powodowej do konkretnego sklepu, miał ze sobą fakturę i na danej fakturze było potwierdzenie otrzymania towaru.

(dowód: faktury vat k. 17 do 172, zeznania świadków M. W., A. W., K. S. i A. P. k. 243 do 244).

Na fakturach odnotowywany był również obrót opakowaniami i również w tej części przyjęcie oraz zwrot opakowań dokonywane było poprzez złożenie podpisu i pieczętki przez osobę upoważnioną z danego sklepu. W przypadku nie

zwrócenia opakowań były wystawiane faktury za opakowania zwrotne, które dostarczał do (...) SA przedstawiciel handlowy strony powodowej. Po zwrocie opakowań były wystawiane korekty do faktur opakowań.

(dowód : faktury vat opakowania k. 173 do 188, zeznania świadków M. W., A. W., K. S. i A. P. k. 243 do 244).

Strona powodowa załączyła również do pozwu noty odsetkowe z wyliczeniem odsetek za opóźnienie w zapłacie faktur.

(dowód: noty odsetkowe k. 194 do 199).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 535 kpc przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Współpraca pomiędzy stronami odbywała się już wcześniej jeszcze przed wystawieniem objętych sporem faktur. Przy czym współpraca ta opierała się o tzw. faktury gotówkowe. Odbywało się to w ten sposób, że zamówienia telefoniczne na towar składała osoba z oddziału handlowego Jedyńki pani B. G.. Faktury gotówkowe rozliczane były w ten sposób, że ich zapłata musiała nastąpić w ciągu kolejnego dnia, przy dostawie towaru, a kierowca wystawiał dokument pobrania pieniędzy. W okresie zaś ostatniej współpracy pomiędzy stronami (objętej przedmiotem sporu) pani B. G. określała limity na dany sklep, a kierownicy sklepów składając zamówienia na towar dostosowywali się do tego limitu (zeznania świadka M. W. k. 243).

Na każdej fakturze załączonej do akt osoby uprawnione potwierdzały otrzymanie towaru w lewym dolnym rogu przez złożenie podpisu w rubryce gdzie wskazany był określony sklep należący do pozwanego, a także umieszczały pieczętkę z nazwą pozwanego oraz określeniem sklepu i jego adresu. Tak też było w przypadku potwierdzenia przyjęcia i zwrotu opakowań, który to dokument był przy danej fakturze na podstawie, której towar dostarczano. Zamówienia na towar dokonywane były przez kierowników sklepów telefonicznie lub przez przedstawiciela handlowego powoda. Ten sposób zamawiania towaru wskazali wszyscy słuchani w sprawie świadkowie. Potwierdzenie otrzymania towaru i obrót opakowaniami (zwrot i przyjęcie opakowań) – było dokonywane poprzez potwierdzenie podpisem osoby upoważnionej i pieczętką sklepu , z której wynikało, że jest to sklep pozwanego – co również zeznali świadkowie słuchani w sprawie. Wobec tego nie można przyjąć, jak zarzuca pozwany, że faktury załączone do pozwu nie są dowodem zawarcia określonej umowy na sprzedaż wskazanego w nich towaru. Pozwany oprócz tego, że ogólnie zarzucił, iż faktury nie stanowią dowodu zawarcia umowy nie składał zarzutów do konkretnych faktur objętych pozwem, a w szczególności zarzutu, że nie otrzymał towaru w nich wskazanego. Wręcz przeciwnie, jak zasadnie podniósł powód, pozwany w końcowej części sprzeciwu przyznał, iż z dołączonych do faktur dokumentów obrotu opakowaniami wynika ilość oraz rodzaj zwracanych opakowań. Ponieważ dokumenty te były załączone do faktur, na podstawie których powód dostarczał towar, pozwany potwierdził więc, iż taki sposób dostawy towaru i rozliczenia opakowaniami wiązał strony.

Mając na uwadze powyższe należy przyjąć, iż strony zawierały każdorazowo umowę sprzedaży konkretnego towaru przez czynności konkludentne. Przy czym zamówienia towaru dokonywał konkretny pracownik sklepu powoda, w ramach ustalonych wcześniej limitów, powód towar dostarczał, a na fakturze, która stanowiła potwierdzenie zawarcia umowy sprzedaży przez strony, upoważniony pracownik danego sklepu pozwanego potwierdzał przyjęcie towaru i opakowań. Pozwany nie kwestionował, że objętego fakturami, załączonymi do akt sprawy, towaru nie otrzymał, a więc stosownie do cytowanego art. 535 kc powinien zapłacić za sprzedany przez powoda towar w terminach wskazanych w fakturach. Powód przed wytoczeniem sporu wzywał pozwanego do zapłaty jednakże pozwany nie zapłacił za towar objęty fakturami, nie przeczył również, że towar otrzymał. W toku sporu pozwany nie wykazał, że zwrócił powodowi opakowania, objęte fakturami wystawionymi za opakowania zwrotne, wskazując jedynie, że ich zwrot odnotowany był w dokumentach załączonych do faktur.

W tym stanie rzeczy skoro powód wykazał, że dostarczył do sklepów pozwanego towar wynikający z faktur objętych sporem, Sąd mając na uwadze cyt. art. 535 kc zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną pozwem kwotę.

Odsetki za opóźnienie w zapłacie zasądzono na podstawie art. 481 § 1 kc i 482 § 1 kc.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 w zw. z art. 108 § 1 kc . Na koszty procesu składa się opłata od pozwu w kwocie 5.154 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3.600 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa.